

TORAH OHR • PARSHAS BESHALACH • MAAMAR 7

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כּו'

« Et Moché dit : “Mangez-le aujourd’hui” »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/torah-ohr/beshalach/7/

1 ויאמר משה אכלהו היום כו'. להבין למה לא ירד המן בשבת והלא כל השפעות שבעוה"ז הגשמי אינן נעצרים אפי' בשבת והכל נשפע מלמעלה אין לך עשב כו'.

«Et Moché dit: "Mangez-en aujourd'hui"», etc. [Il faut] comprendre pourquoi la manne ne descendait pas le Chabbat. Après tout, aucun des flux de ce monde matériel n'est interrompu, même le Chabbat, et tout descend d'en haut: «Il n'est pas de brin d'herbe», etc.

וגם מהו אכלהו היום והלא כל הימים אכלו. אך הנה כתיב הנני ממטיר לכם לחם מן השמים כו'.

De plus, que signifie «Mangez-en aujourd'hui»? N'en mangeaient-ils pas tous les jours? Or, il est écrit: «Voici que Je vais faire pleuvoir pour vous du pain depuis les cieux», etc.,

למען אנסנו הילך בתורתי אם לא. ולהבין למה הקדים המן לקבלת התורה למען אנסנו אם יוכל להיות קבלת התורה.

«afin de les mettre à l'épreuve: marcheront-ils selon Ma Torah ou non». Et [il faut] comprendre pourquoi Il fit venir la manne avant le don de la Torah, «afin de les mettre à l'épreuve»: la réception de la Torah pourrait-elle avoir lieu?

ואיזה שייכות יש לנסיון זה על התורה. וגם מהו לשון הילך בתורתי ה"ל היקיימו תורתי:

Et quel rapport cette épreuve a-t-elle avec la Torah? De plus, que signifie l'expression «marcheront-ils selon Ma Torah»? Le verset aurait dû dire: «garderont-ils Ma Torah».

2 אך הנה זאת התורה היא בחי' אותיות. ס"ר אותיות כנגד ס"ר נשמות. והענין כי אותיות מלשון אתא בקר שהוא לשון המשכה מלמעלה למטה מבחי' סוכ"ע בבחי' ממכ"ע.

Cependant, cette Torah est le niveau des lettres: 600 000 lettres, correspondant à 600 000 âmes. L'explication est que le mot otivot («lettres») est apparenté à «assa boker» («le matin vient»), expression qui désigne un rayonnement attiré d'en haut vers le bas, du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin) vers celui de la lumière qui remplit tous les mondes (memale kol almin).

כי לכן נק' אותיות סוסים כי תרכב על סוסך כו'. כי ידוע שהתהוות העולמות מאין ליש היא בחי' הארה דהארה

C'est pourquoi les lettres sont appelées des chevaux: «Quand Tu chevauches Tes chevaux», etc. Car il est connu que l'avènement des mondes, du néant à l'existence, relève d'un reflet d'un reflet,

כי נשגב שמו לבדו שמו היינו בחיי מלכותו שהיא מחשבה הקדומה אנא אמלך שממנו נבראו העולמות ושמו הוא ג"כ בבחי' לבדו

car «Son Nom seul est exalté». «Son Nom» désigne le niveau de Sa Mal'hout (souveraineté), qui est la pensée primordiale: «Je régnerai», d'où les mondes furent créés; et Son Nom, lui aussi, demeure dans l'état de «seul»;

רק הודו מבחינת שמו על ארץ ושמים שבריא שמים וארץ אינו כמעשה בו"ד שהכח הפועל הוא בנפעל והשכל המלוּבש במעשה זה לא היה בו קודם שהתחיל לעשות. ומכ"ש האותיות.

seule «Sa gloire», issue du niveau de Son Nom, est «sur la terre et dans les cieux». Car la création du ciel et de la terre ne ressemble pas à l'œuvre d'un être de chair et de sang, dans laquelle la force agissante se trouve dans la chose façonnée, et où l'intellect investi dans cette œuvre n'était pas en lui avant qu'il ne commence à la réaliser; à plus forte raison en va-t-il ainsi des lettres.

אבל בהשי"ת לא שייך זה כי אני ה' לא שניתתי כתיב ואתה הוא קודם שנברא העולם בלי שינוי.

Mais cela ne s'applique pas au Saint, béni soit-Il, car il est écrit: «Moi, Havaya, Je n'ai pas changé»; et Tu es le même [que] avant que le monde ne fût créé, sans changement.

3 והנה ההמשכה להיות הארה דהארה זו הוא ע"י וירם קרן לעמו לבני ישראל עם קרובו שהם הממשיכים כו'.

Or, la descente de ce reflet d'un reflet s'opère par « Il a élevé la corne de Son peuple, des enfants d'Israël, peuple proche de Lui » : ce sont eux qui le font descendre, etc.

וכמארז"ל במי נמלך. ונקי בנאים שעוסקים בבנינו של עולם. ולכן ארז"ל כשם שא"א לעולם בלא רוחות כך כו'.

Comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie : « De qui prit-Il conseil ? » Et ils sont appelés bâtisseurs, car ils s'occupent de l'édification du monde. C'est pourquoi nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « De même que le monde ne peut se passer de vents (rou'hot), ainsi... », etc.

4 ולהבין איך המשל דומה לנמשל. אלא הענין כי רוחות הם ו"ק צפון ודרום כו' שהם עיקר העולם שזהו גבול המקום

[Il nous faut] comprendre en quoi l'analogie ressemble à ce qu'elle illustre. Voici l'explication : les vents (rou'hot) sont les six extrémités, le nord, le sud, etc., qui constituent l'essence du monde, car elles définissent les limites de l'espace ;

ואם לא הרוחות לא הי' בחי' מקום כלל אלא כמ"ש הנה מקום אתי שהוא בבחי' בטול כו'.

sans les vents, il n'y aurait aucun niveau d'espace, si ce n'est celui dont il est écrit : « Voici qu'il y a un lieu auprès de Moi », qui est dans un état d'annulation de soi (bitoul), etc.

כך א"א לעולם בלא ישראל שהרי המשכת אור א"ס להיות מתלבש בבחינת מקום הוא ע"י ישראל שהם הממשיכים כו'.

De même, le monde ne peut exister sans Israël, car c'est par Israël — ceux qui la font descendre — que la Lumière infinie (Or Ein Sof) est attirée pour être investie dans le niveau de l'espace, etc.

5 והיינו ע"י ששה משמותם על האבן האחת כו'. בחינת ו"ק וגם להיות כ"א כלול מיו"ד ויו"ד מיו"ד עולה עד ס"ר כנגד ס"ר נש"י וכל נשמה יש לה אות אחת בתורה שהיא ממשכת אותו אות.

C'est-à-dire par « six de leurs noms sur une pierre », etc. : le niveau des six extrémités. De plus, puisque chacun comprend dix, et [chaque] dizaine dix, cela s'élève à 600 000, correspondant aux 600 000 âmes d'Israël. Chaque âme possède une lettre dans la Torah, et c'est [l'âme] qui fait descendre cette lettre.

6 וע"ז נאמר ה' בצאתך משעיר כו' ארץ רעשה כו'. שעיר היינו בחי' שעירות שהן הארה בעלמא כי אף שגדילות מהמוח מ"מ אם יחתוך אותו אינו כואב.

C'est à ce sujet qu'il est dit : « Havaya, lorsque Tu sortis de Séir », etc., « la terre trembla », etc. Séir désigne le niveau des cheveux (se'arot), qui ne sont qu'un faible rayonnement; car, bien qu'ils poussent à partir du cerveau, si l'on coupe [un cheveu], cela ne fait pourtant pas mal.

והי"ה הוא המחיה ומהוה תמיד מאין ליש. בצאתך בבחי' גילוי במתן תורה הוא מבחי' שעיר

Et Havaya est ce qui donne constamment la vie et fait exister, de néant à existence. « Lorsque Tu sortis », dans un état de révélation lors du don de la Torah, relève du niveau de Séir;

כי כדי להיות המשכה מסוכ"ע למטה אין לזה דמיון ומשל אחר רק כמו השפע היוצא בבחי' שעירות וכל התגלות זו היה ע"י מתן תורה

car, pour qu'il y ait une émanation de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin) vers les mondes inférieurs, il n'existe aucune autre image ni comparaison que celle du flux qui émane par l'intermédiaire des cheveux. Et toute cette révélation s'est produite par le don de la Torah,

כמו שסיים ארץ רעשה שנעשה בחי בטול והוא ע"י ישראל שהם הממשיכים ה' משעיר להיות ארץ רעשה זה סיני היינו בקבלת התורה:

comme le verset conclut : «la terre trembla» : elle devint le niveau de l'annulation de soi (bitoul). Et cela se réalise par Israël, qui fait descendre «Havaya depuis Séir», afin que «la terre tremble» — «c'est le Sinaï», c'est-à-dire lors de la réception de la Torah.

7 אך הנה גם המלאכים בקשו תנה הודך על השמים אלא שישראל שבאותו הדור זכו לזה ע"י שיעבוד מצרים בחומר ובלבנים שע"י אתכפיא סט"א.

Cependant, les anges aussi demandèrent : « Place Ta gloire dans les cieux » ; mais Israël de cette génération mérita cela grâce à la servitude en Égypte, « dans le mortier et les briques », par laquelle la sitra a'hra (l'autre côté) fut soumise.

אך הנה בכל יום אנו מברכין נותן התורה ובכל יום חייב אדם לראות את עצמו כאלו יצא

Mais chaque jour, nous prononçons la bénédiction « Qui donne la Torah », et chaque jour, l'homme est tenu de se considérer comme s'il était sorti

ממצרים ועד"י תקנו סדר התפלה להיות אתכפייא ובטול רצון נה"ב לאהבה את ה' בק"ש בכל לבבך ובכל נפשך ממש ונק' בזהר לאשתאבא בגופא דמלכא כי

d'Égypte. De même, ils instituèrent l'ordre de la prière afin qu'il y ait soumission et annulation de soi (bitoul) de la volonté de l'âme animale, pour aimer D.ieu dans le Chema, « de tout ton cœur et de toute ton âme », au sens propre ; et le Zohar appelle cela « être absorbé dans le corps du Roi ». Car

לכן נאמר אכלתי יערי עם דבשי אכילה שנכלל באברים כמו המאכל שמתעכל ונהפך לדם הוא הנפש וכך צ"ל התהפכות הנפש לאלהות ממש.

c'est pourquoi il est dit : « J'ai mangé mon rayon de miel avec mon miel » : la nourriture mangée s'intègre aux membres, comme un aliment qui est digéré et devient le sang, qui est l'âme (néfesh). De même, l'âme doit se transformer en divinité véritable.

8 והנה כמו שבמאכל המבוחר מתעכל ונהפך לדם והפסולת נדחה לחוץ והיינו כי המאכל נלקח מהע' שרים כו' וצריך לברר כך

Or, de même que, dans la nourriture, la partie de choix est digérée et se transforme en sang, tandis que les déchets sont rejetés au-dehors — car la nourriture est prise aux soixante-dix princes, etc., et doit être affinée —, il en va ainsi :

הנה כתיב מצרף לכסף כו' ואיש לפי מהללו שבמהללו בתפלה מצרף שהגו סיגים מכסף והמובחר נבלע באלקות ואהבת ככל לבבך כו'. והפסולת נדחה לחוץ בשמ"ע סלח לנו ואשמנו להעביר פסולת ולדחותו:

Il est écrit : « Le creuset est pour l'argent », etc., et « un homme est selon sa louange » : par sa louange dans la prière, il y a un affinage, comme dans « Ôte les scories de l'argent » ; la partie de choix, elle, est absorbée dans la divinité : « Et tu aimeras de tout ton cœur », etc. Les déchets sont rejetés au-dehors dans la Amida, avec « Pardonne-nous » et « Nous avons fauté », afin d'éliminer les déchets et de les repousser.

9 אך הנה יש ב' מיני אכילות של חול ושל שבת צדיק אוכל לשובע נפשו ובטן רשעים תחסר.

Cependant, il existe deux sortes de nourriture : celle des jours de semaine et celle du Chabbat : « Le juste mange à satiété pour son âme, mais le ventre des méchants manque de tout. »

כי אכילות של חול הוא להיות בירור ובטן רשעים תחסר ובחכמה אתברירו כי להיות מן המאכל נעשה דם הוא הנפש ובכח זה מתפלל ונמצא שהמאכל שהיה תחת ממשלת השרים נתהפך ולכן יש בו פסולת.

Car la nourriture des jours de semaine a pour but le birour (raffinement) : « le ventre des méchants manque de tout », et « par la 'Hokhma (sagesse), ils sont raffinés ». En effet, la nourriture devient du sang, qui est l'âme, et c'est grâce à cette force que l'on prie. Il s'ensuit que la nourriture, qui était sous la domination des princes, a été transformée. C'est pourquoi elle contient des déchets.

10 ואכילת שבת לשובע נפשו וקראת לשבת ענג. אז תתענג על ה' דא היא סעודתא דע"ק כו' ואין נמשך בו פסולת כלל וא"צ בירור.

Et le fait de manger le Chabbat, c'est « pour rassasier son âme » : « Tu appelleras le Chabbat délice. » « Alors tu te délecteras en Havaya » : « c'est le repas d'Atika Kadicha (le Saint Ancien) », etc. Aucun déchet n'y est attiré, et il n'a besoin d'aucun raffinement.

וכך יש הפרש בין תפלת החול שהוא כבחי' בירור כנ"ל. אבל בשבת התפלה הוא שנמשך ענג וקראת לשבת ענג.

De même, il y a une différence : la prière des jours de semaine relève du raffinement, comme expliqué plus haut ; mais, le Chabbat, la prière consiste à attirer le délice vers le bas : « Tu appelleras le Chabbat délice. »

כי ענין השבת כי בו שבת כמשל האדם שנח ממלאכתו שחוזר השכל למקורו שבשעת מלאכה היה השכל טרוד במלאכתו ואח"כ כשנח חוזר כו'.

Car le concept du Chabbat est : « car en lui Il s'est reposé », selon l'analogie d'un homme qui se repose de son travail : l'intellect retourne alors à sa source. Pendant qu'il travaillait, l'intellect était absorbé par son travail ; ensuite, lorsqu'il se repose, il retourne, etc.

11 וכך כתיב שבת להוי' כי בחי' ה' שהוא בצאתך משעיר כו' להיות מאין ליש הנה בשבת חוזר למקורו אז תתענג על הוי"ה למעלה מבחי' הוי"ה ולכן אין אומרים סלח לנו בשבת שאין בו בירור כו' :

Ainsi est-il écrit : « un Chabbat pour Havaya » : car le niveau de Havaya, qui est celui de « lorsque Tu sortis de Séir », etc., afin de faire passer [l'existence] du néant à l'être, retourne à sa source le Chabbat. Alors, « tu te délecteras au-dessus de Havaya » : au-dessus du niveau de Havaya. C'est pourquoi nous ne disons pas « Pardonne-nous » le Chabbat, car il n'y a pas de raffinement ce jour-là, etc.

12 והנה להיות בחי' אלו בחול ובשבת הוא ע"י המן כי במן נאמר ותעל שכבת הטל שהוא מבחי' טל שאין לו הפסק והוא מבחי' אתעדל"ע שלמעלה מאתעדל"ת

Or, le fait que ces niveaux existent en semaine et le Chabbat s'opère par la manne. Car il est dit au sujet de la manne : « La couche de rosée s'éleva », ce qui relève du niveau de la rosée, qui ne s'interrompt jamais ; cela relève d'un éveil d'en haut, supérieur à un éveil d'en bas.

ומזה נמשך הכח בנפש להיות אתעדל"ת כי מוריד הטל ירידה זו צורך עליה היא להעלות הנשמה.

Et c'est de là que la force se transmet à l'âme, afin qu'elle puisse susciter un éveil d'en bas. Car « Il fait descendre la rosée » : cette descente a pour finalité l'élévation, afin d'élever l'âme.

13 והנה במן נאמי דבר יום ביומו למען אנסנו הילך כו' והנסיון הוא איש אל יותר ממנו עד בקר

Or, au sujet de la manne, il est dit : « La portion de chaque jour, en son jour, afin que Je les éprouve, pour voir s'ils marcheront », etc. Et l'épreuve consistait en ceci : « Que personne n'en laisse jusqu'au matin. »

כי ארז"ל כי מי שיש לו פת בסלו ודואג על למחר הוא מקטני אמנה שהוא בבחי' קטנות.

Car nos Sages, de mémoire bénie, ont dit que celui qui a du pain dans son panier et s'inquiète pour le lendemain est de ceux qui ont peu de foi, ce qui relève de l'état de petitesse (katnout).

אבל להיות הילך בתורתי בבחי' הליכה ממטה למעלה ומלמעלה למטה בתורתי באותיות התורה. כי כמו שיש אותיות התורה הממשיכות מלמעלה למטה.

Mais pour qu'ils « marchent dans Ma Torah » — dans le mouvement de bas en haut et de haut en bas —, « dans Ma Torah », à travers les lettres de la Torah. Car, de même qu'il existe des lettres de la Torah qui attirent vers le bas, de haut en bas,

כך יש בחי' אותיות שממטה למעלה ונקי' סוסים. סוסים זכרים וסוסים נקבות וכמו דאיתא בס"י באותיות א"ב שיש אותיות כך ויש כך כו'.

il existe aussi un niveau de lettres qui [vont] de bas en haut, et elles sont appelées des chevaux : des chevaux mâles et des chevaux femelles. C'est ce que l'on trouve dans le Sefer Yetsira au sujet des lettres de l'alef-beit : certaines lettres sont disposées de telle manière et d'autres d'une autre manière, etc.

14 והליכה זו בבחי' אותיות שממטה למעלה הוא עד רום המעלות עד א"ס ממש. ולכן צ"ל דבר יום ביומו בכל יום יהיו בעיניך כחדשים כי נער הייתי גם זקנתי שרו של עולם אמרו.

Et cette marche, selon le mode des lettres qui [montent] d'en bas vers le haut, atteint les sommets les plus élevés, jusqu'à l'Infini (Ein Sof) Lui-même. Il faut donc que « la part de chaque jour soit pour son jour » : chaque jour, elles doivent vous sembler nouvelles. Car « J'ai été jeune et j'ai aussi vieilli » fut dit par le Prince du monde.

משא"כ קמי קוב"ה מי איכא זקנה מאחר שהוא אני ה' לא שנית. ולכן עיני האדם לא תשבענה עיני האדם היינו עיניך יונים שהוא בחי' לאסתכלא כו'.

Mais devant le Saint béni soit-Il, peut-il y avoir vieillesse ? Car Il est « Moi, Havaya, Je n'ai pas changé ». C'est pourquoi « les yeux de l'homme ne sont jamais rassasiés » : les « yeux de l'homme » sont « tes yeux sont des colombes », ce qui relève de la contemplation (le'istakla), etc.

15 וזהו ענין המן שהיה מבחי' טל העליון בחי' אני ה' לא שנית שלמעלה מהזמן כו'.

Tel est le sens de la manne, qui provenait du niveau de la rosée supérieure, du niveau de « Moi, Havaya, Je n'ai pas changé », qui est au-dessus du temps, etc.

ולכן היה צ"ל דבר יום ביומו ולכן היום לא תמצאוהו בשדה. שדה היינו בחי' עולם ו"ק מעלה ומטה מזרח כו'

C'est pourquoi il fallait que «la portion de chaque jour soit prise en son jour», et donc «aujourd'hui, vous ne la trouverez pas dans les champs». Le «champ» désigne le niveau du monde des six extrémités : le haut et le bas, l'est, etc. ;

כי שבת היום לה' שבחי' שם הוי"ה הוא ג"כ בבחי' שבת שחוזר למקורו אלא אז תתענג על הוי"ה שהוא אתעדל"ע שאינו תלוי באתעדל"ת

«car aujourd'hui est un Chabbat pour Havaya» : le niveau du Nom Havaya, lui aussi, est dans un état de Chabbat et retourne à sa source. Mais alors, «tu te délecteras en Havaya» : il s'agit d'un éveil d'en haut qui ne dépend pas d'un éveil d'en bas,

וכמ"ש ישא ה' פניו אליך כי למטה יש בחי' פנים ובחי' אחוריים. משא"כ כשישא ה' פניו שם אין בחי' אחוריים כלל.

comme il est écrit : «Que Havaya fasse briller Son visage vers toi.» Car en bas, il existe le niveau du visage (panim) et celui du dos (a'horayim) ; tandis que lorsque «Havaya fait briller Son visage», le niveau du dos n'y existe aucunement.

16 ולכן אכלוהו היום שהוא בחי' אכילה לשובע נפשו וקראת לשבת ענג. אבל בחול הגם שנמשך הטל ברדת טל על המחנה לילה. היינו בחי' קוצותיו רסיסי לילה קווצותיו בחי' שערות כמו קווצותיו תלתלים.

C'est pourquoi il est dit : «Mangez-en aujourd'hui», ce qui correspond au niveau d'une nourriture qui «rassasie son âme» : «Tu appelleras le Chabbat un délice.» Mais en semaine, bien que la rosée soit attirée vers le bas, c'est «lorsque la rosée descendit sur le campement pendant la nuit». Cela correspond au niveau de «ses boucles, gouttes de la nuit» : ses «boucles» désignent le niveau des cheveux, comme dans «ses boucles sont ondulées».

17 והיינו בחי' ה' בצאתך משעיר אבל בשבת ותעל שכבת הטל שהיה ביום. וזהו אכלוהו היום ולכן דוקא המן לבד לא ירד בשבת

Et c'est là le niveau de «Havaya, lorsque Tu sortis de Séir». Mais, à Chabbat, «la couche de rosée monta», et cela eut lieu pendant le jour. C'est le sens de «Mangez-le aujourd'hui». C'est pourquoi seule la manne ne descendait pas à Chabbat,

משא"כ שאר השפעות שבעוה"ז להיות כי בחי' עליית העולמות שבשבת זהו רק בפנימיות העולמות משא"כ בחיצוניות העולמות הרי אין שום שינוי בשבת מבחול.

contrairement aux autres flux dans ce monde, car l'ascension des mondes à Chabbat ne concerne que leur dimension intérieure (pnimiyout), tandis que, dans leur dimension extérieure ('hitsoniyout), les mondes ne connaissent aucun changement à Chabbat par rapport aux jours de semaine.

18 וזהו ההפרש בין המן לשארי השפעות ששאר השפעות נמשכים למטה בעוה"ז מחיצוניות העולמות מהמזלות והשרים. משא"כ המן הוא נמשך ממקום גבוה מאד מבחי' טל.

Telle est la différence entre la manne et les autres flux : les autres flux sont attirés vers le bas, dans ce monde, depuis la dimension extérieure ('hitsoniyout) des mondes, par l'intermédiaire des mazalot (constellations) et des princes, tandis que la manne provient d'un lieu très élevé, du niveau de la rosée.

ולכן נאמר ברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו שנמשך ע"י בחי' רסיסי לילה שהוא מבחי' שערות שזהו לפי שנמשך ממקום עליון שלמעלה מהשתלשלות עילה ועלול שלכך נמשך רק בבחי' שערות.

C'est pourquoi il est dit : « Lorsque la rosée descendait sur le camp pendant la nuit, la manne descendait sur lui » : elle était attirée vers le bas par le niveau des « gouttes de la nuit », qui relève du niveau des cheveux. En effet, elle provient d'un lieu suprême, au-dessus de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout) de cause à effet ; c'est pourquoi elle ne descend que par le niveau des cheveux.

19 וע"ד דוגמא מעין מה שנאמר במ"ת הוי"ה בצאתך משעיר משא"כ שארי השפעות שנמשכים ע"י המזלות בהן שי"ך השתלשלות עילה ועלול

C'est à la manière d'une ressemblance, comme il est dit au sujet du don de la Torah : « Havaya, lorsque Tu sortis de Séir. » En revanche, les autres flux, qui sont attirés par l'intermédiaire des mazalot, relèvent de l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), selon le rapport de cause à effet,

כי הם בחיי חיצוניות ובבחי' זו אין שום שינוי בשבת מבחול שחיצוניות העולמות אין להם עלייה דהעלייה בבחי' פנימיות וכמ"ש כי שבת היום להוי"ה.

car ils sont du niveau de la dimension extérieure ('hitsoniyout), et, à ce niveau, il n'y a absolument aucun changement entre le Chabbat et les jours de semaine, car la dimension extérieure des mondes ne connaît pas d'élévation, l'élévation ayant lieu dans la dimension intérieure (pnimiyout), comme il est écrit : « car aujourd'hui est un Chabbat pour Havaya. »

20 וענין שביתה זו הוא מבחי' בצאתך משעיר שהוא ירידות וצמצומים למעלה מהצמצומים ולכך המן שנמשך מבחי' זו א"א לו לירד למטה בשבת

Et ce repos relève du niveau de « lorsque Tu es parti de Séir », qui consiste en des descentes et des contractions (tsimtsumim) supérieures aux contractions. C'est pourquoi la manne, qui est attirée depuis ce niveau, ne peut descendre ici-bas le Chabbat.

כי כדי שיומשך מבחי' המן למטה בשדה בגשמיות ממש א"א כ"א ע"י צמצומים גדולים הנק' רסיסי לילה שע"י יומשך השפעה עליונה זו למטה בגשמיות והרי בשבת היא השביתה ועלייה מבחינת צמצומים הנ"ל:

Car pour que [quelque chose] du niveau de la manne soit attiré ici-bas, dans le champ, jusque dans la matérialité même, cela n'est possible qu'au moyen de grandes contractions, appelées « gouttes de la nuit » ; c'est ainsi que ce flux supérieur est attiré ici-bas jusque dans la matérialité. Or, le Chabbat, il y a repos et élévation hors du niveau des contractions susmentionnées.

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/torah-ohr/beshalach/7/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak